లాకర్ నెం-112

-తుర్లపాటి రామానుజరావు

ఒక్క మాట

అవును ఒక్కటే మాట!

"ఈ నవలలోని పాత్రలూ, సన్నివేశాలు అన్నీ కల్పితం. సదర్భానుసారంగా ఊళ్ళ పేర్లు లాంటివి కొన్ని తీసుకోవడం జరిగింది తప్ప, ఈ కథ కేవలం నా స్వంత సృష్టి." – ఇది మామూలుగా అందరు రచయితలూ, ముఖ్యంగా డిటెక్టివ్ నవలా రచయితలూ చెప్పేది. ఇది మాత్రమే కాకుండా, నేను ప్రత్యేకంగా "ఒక్క మాటంటూ" చెప్పేది మరొకటుంది.

అసలు ఈ డిటెక్టివ్ నవల ఎలా మొదలు పెట్టానో, బ్యాక్ గ్రౌండ్ వివరించడమే ఈ ఒక్క మాట. మొదట ఈ కథ ఒక మామూలు కథగా పుట్టింది. దీన్ని డిటెక్టివ్ నవలగా రాస్తే ఎలా ఉంటుందని అనుకోకుండా వచ్చిన ఒక ఐడియా ఈ కథ జీవితాన్నే మార్చేసింది. వారసత్వం నా వెన్ను తట్టింది. మా అన్నయ్య నాగేశ్వరరావు, విశ్వభరత్ పేరుతో, 300లు పైగా డిటెక్టివ్ నవలలు రాసిన రచయిత. అతని రచనా సామర్థ్యం అమోఘం. తను రెండు నవలలు ఒకే సారి డిక్టేట్ చేస్తూ రాయించడటం నేను చాలా సార్లు చూశాను. ఆర్థికంగా అతనికి సహాయ పడ్డానే కానీ, అతని రచనల్లో ఏనాడు నేను తలదూర్చలేదు. నా చదువు, ఆ తర్వాత నేనూ, నా బ్యాంకు ఉద్యోగం-అదే నా జీవితం. ఆ తర్వాతెప్పుడో, కొన్ని కథలు, అప్పుడప్పుడూ మాత్రమే రాశాను. కథలు రాయడంలో కూడా, నేనేమీ చెయ్యి తిరిగిన వాడ్ని కాదు. మామూలు కథలు రాయడం వేరూ, డిటెక్టివ్ కథలు రాయడం వేరు. కథ కంటే, డిటెక్టివ్ నవల రాయడం మరింత కష్టమనే నా అభిప్రాయం. ప్రథమ ప్రయత్నం ఒక డిటెక్టివ్ నవల రాయడం కష్టమే అయినా, ఇది మాత్రం నేనెందుకు రాయలేనని ఒక పట్టుదల నా చేత ఈ ప్రయత్నం చేయించింది. నవలలో కొంత ముందు కథ మాత్రమే చదివి, పూర్తిగా రాయమని ప్రోత్సాహించిన మిత్రులు శ్రీ కిరణ్ ప్రభ గారికి నా చేత ఈ నవల రాయించిన క్రెడిట్ దక్కుతుంది.

ఈ నవలలో కొన్ని చోట్ల నాకు సలహాలిచ్చిన నా మిత్రుడు కమలాకర్ తమ్ముడు లాయరు దుర్గాప్రసాదు గారికి, మరొక లాయరు మిత్రుడు మనోహరు బాబు గారికి ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

రామానుజ రావు.

(గత సంచిక తరువాయి)

వేరొక పేజిలో, "కంపెనీ పెట్టి ఎనిమిది సంవత్సరాలైంది. వేణు కంపెనీ సి.ఈ.ఓ.గా పూర్తి భాద్యత తీసుకుని 24 గంటలూ పని చేసేవాడు. సదానందు కూడా అతనితో పాటు శ్రమ పడ్డప్పటికీ, కంపెనీ అనతి కాలంలోనే అద్భుతమైన అభివృద్ధి చూపించిందంటే, అది ముఖ్యంగా వేణు మూలంగానేనని చెప్పాలి. ఇద్దరూ ఒంటరి వాళ్ళేమో, వేరే బాదరాబందీలు లేవు. అయితే, మా ఇద్దరికీ మాత్రం, అటు

అమెరికాకు, ఇటు ఇండియాకు తిరగడం కష్టంగా వుంది. ఎందుకంటే, నా ఇండస్ట్రీ నాకుంది. జనార్ధన్ వ్యాపారాలు జనార్ధను కున్నాయి. వేణు, సదానందం ఇద్దరూ టెక్నికల్ గా ఎక్స్ పర్టులే కానీ. వ్యాపార లావాదేవీలు ఏమాత్రం తెలియని వాళ్ళు.

కంపెనీ అమ్మేద్దామనే ప్రోపోజల్ పెట్టాడు జనార్ధనరావు . నాకు, సదానందంకు, వేణుకు అదంత నచ్చలేదు. మా అందరిలోనూ సదానందం, 'కంపెనీ బ్రహ్మాండంగా డెవలప్ అవుతున్న సమయంలో అమ్మేయడమంటే తెలివి తక్కువతనం' అని గట్టిగా వాదించాడు. సదానందంకు మొదటి నుంచీ జనార్ధను పద్ధతులు నచ్చేవి కావు. జనార్ధనుదంతా బిజినెస్ మైండ్. అంతేకాదు, మన ప్రాడక్టు మార్కెటింగ్ చేసేటప్పుడు నీతి, నిజాయితీ అంటూ కూర్చుంటే, మనం వెనకబడి పోతాం అంటాడు. ఆ పద్ధతి నచ్చని సదానందం, ఐ.టి. ఇండస్ట్రీలో ఫెయిర్ గా ఉండాల్సిందేనని అతనితో ఎన్నో సార్లు వాదించి, తన మాటే నెగ్గించుకున్నాడు. ఇది జనార్ధనుకు అతనంటే పడకపోవడానికి మరొక కారణం అయ్యింది.

ఇది జరిగాక, ఒక రోజు జనార్ధను మా ఇంటికి వచ్చాడు. కంపెనీ హై ప్రొఫైల్లో ఉండగా అమ్మటం వల్ల ఎన్ని లాభాలుంటాయో వివరించాడు. "మనం వ్యాపారవేత్తలం. లాభం కోసం పెట్టుబడి పెట్టాం కానీ, మరొక ఉద్దేశ్యంతో కాదు. ఇప్పుడే సదానందం మనల్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాడు. ఈ కంపెనీ మల్టీ మిలియన్ డాలర్ కంపెనీ అయిన తర్వాత అసలు మన చేతులు దాటి పోవచ్చు కూడా. నేనొక ఆఫర్ తెచ్చాను. మన కంపెనీకి ఇరవై లక్షల డాలర్లు ఆఫర్ చేస్తోందొక ప్రముఖ కంపెనీ. నలుగురం సమానంగా పంచుకున్నా ఒకొక్కరికి అయిదు లక్షల డాలర్లు వస్తాయి. మన ఇద్దరమే పెట్టుబడి పెట్టాము. అసలు వాళ్ళిద్దరికీ మనతో సమానంగా పంచాల్సిన పని లేదు. అయినా ఇవ్వడానికి సిద్ధపడుతున్నాను. కారణం ఏమిటంటే, ఇంతమంచి ఆఫరు మళ్ళీ రాకపోవచ్చు. నిజానికి నాకు ఇప్పుడు కంపెనీ అమ్మడం వల్ల వచ్చే డబ్బు చాలా అవసరం. నా వ్యాపారంలో పోటిదార్ల మూలంగా కొద్దిగా నష్టపోయాను. ఇప్పుడు ఈ డబ్బుతో మరికొంత పెట్టుబడి పెట్టి పోటీ తట్టుకుని నిలబడటమో, లేక మరొక వ్యాపారం చూసుకోవడమో చెయ్యాలి. "

జనార్ధను చెప్పింది విన్నాక, నాకు అమ్మేయడమే మంచిదనిపించింది. రేపు ఎలా ఉంటుందో ఎవరు చెప్పగలరు?

ఆ మర్నాడే, 'మా ఇద్దరికీ అమ్మేయడమే సమ్మతం' అని కచ్చితంగా చెప్పేశాము. అందరం సమానంగా పంచుకుందామన్న ప్రపోజలుకు, మిగిలిన ఇద్దరూ ఒప్పుకున్నారు. రాతకోతలైపోయాక, జనార్ధను ఏదో అత్యవసర పని అంటూ ఇండియాకు వెళ్ళాడు. కంపెనీ బిజినెస్ వ్యవహారాలలో తలమునకలుగా ఉన్న నాకు సదానందం ఒక రోజు ఫోన్ చేశాడు. తను కూడా ఇండియా వెడుతున్నానని, సేల్ అమౌంటూ రాగానే తెలిజేయమని చెప్పాడు. ఇండియాలో జనార్ధన్ను కలుస్తానని కూడా చెప్పాడు."

"జనార్ధన్ను కలుసుకున్న తర్వాత నాసిక్ వెడుతూ, సదానందం కారు యాక్సిడెంట్ లో చనిపోయినట్లు తెలిసింది. నాసిక్ సమీపంలో కారు యాక్సిడెంట్ అయ్యి, లోయలో పడి కాలిపోయింది. కారులో ఉన్నవారిలో ఎవరూ బ్రతికి ఉండే అవకాశం లేదని స్పాట్ లో సహాయక చర్యలు పర్యవేక్షిస్తున్నపోలీసు ఆఫీసర్ ఒకరు టి.వి.లో చెప్పారు. నేను అతని బంధువులేవరైనా ఉన్నారేమో, పూర్తి వివరాలు కనుక్కుందామని చూశాను కానీ, వాళ్ళెవరూ లేకపోవడంతో వివరాలు ఏమీ తెలియలేదు".

సదానందం చనిపోయాడు కనుక, ముగ్గురమే కంపెనీ సేల్ ప్రోసీడ్స్ పంచుకుందామని జనార్ధను అన్నాడు. నేను కూడా అలాగే చెప్పాను, కానీ వేణు అందుకు ఒప్పుకో లేదు. సదానందం షేర్ విడిగా ఉంచాల్సిందేనని, అతను చనిపోయి ఉండడని, వస్తాడని తన

నమ్మకమని వాదించాడు. ఒక వేళ అతను చనిపోయి ఉంటే, అతని తాలూకు వాళ్ళెవరైనా వుంటే, అతని వంతు వచ్చిన మొత్తం ఇచ్చేద్దామని పట్టుబట్టాడు. ఇక మేమిద్దరం గత్యంతరం లేక ఒప్పుకున్నాము. లేకపోతే, మొదటికే మోసం వచ్చేటట్లుంది.

ఐతే, చనిపోయిన సదానందం గురించి ఇంతవరకూ వివరాలు తెలియలేదు. తర్వాత వేణు వేరే కంపెనీలో చేరాడు. ఆ తర్వాత స్టాన్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో పని చేశాడట. అక్కడినుంచీ కూడా వెళ్ళిపోయి, చాలా సంవత్సరాలయ్యిందని ఇటీవల ఒక మిత్రుడు చెప్పాడు".

"జనార్ధనరావు హత్య చేయబడ్డాడన్న వార్త తెలిసి, నాకెందుకో అనుమానంగా వుంది. అతన్ని చంపిందెవరు? వేణునా? అసలు అతను ఆ టైపు మనిషి కానేకాదు. వేణు నిజానికి మాకందరికీ మంచి స్నేహితుడు. చాలా పద్ధతిగా నడుచుకునే వ్యక్తి. మా కంపెనీ అభివృద్ధిలోకి రావడానికి ముఖ్య కారకుడు. అంతే కాదు, కంపెనీ సి.ఈ.ఓ. కూడా. సదానందంకు, మాకు మధ్య వారధిగా ఉండేవాడు. అలాంటి మనిషి జనార్ధన్ను హత్య చేశాడంటే నమ్మను. సదానందం చనిపోయాడని నమ్మకంగా తెలిసింది. ఇక జనార్ధన్ను ఎవరు చంపారు?"

ఆ తర్వాత ఏమీ రాసి లేదు.

సాహితి చదువుతున్న డైరీ పక్కన పెట్టి ఆలోచించ సాగింది. ఒకవేళ సదానందం చనిపోకపోతే, ఎక్కడున్నట్లు? ఇన్నాళ్ళు ఎందుకు బయటకు రాలేదు?

అసలు సదానందమే అతన్ని చంపినట్లయితే, అలా చంపటానికి కారణం తన వాటా గురించేనా? "యూ ఛీటెడ్ మీ" అని బెదిరింపు ఉత్తరంలో ఉందంటే, హంతకుడు సదానందం అయి ఉండాలి లేదా, అతని కథంతా తెలిసిన అతని తాలూకా వాళ్ళెవరైనా, సదానందం పేరుతో బెదిరించి ఉండవచ్చు. అయితే, జనార్ధనరావు గారిని, రాఘవరావు గారినీ– ఇద్దర్నీ చంపాల్సిన అవసరం ఉందా? ఈ కేసులో రెండు చిక్కు ముడులు కేసు తేలకుండా అడ్డుపడు తున్నాయి. ఒకటి లాకర్ 112, మరొకటి సదానందం మరణం నిజామా కాదా అన్నది. సదానందం మహారాష్ట్ర వాడని తప్ప, అతని వివరాలేవీ తెలియడం లేదు. ఇక లాకరు విషయం. చనిపోయిన రాఘవరావే వేణు అనుకుంటే, ఆ లాకరు వేణు పేరుతొ వుండి ఉంటుందా? ఆ ఆలోచన రాగానే, సాహితి సుజిత్ ఫోన్ తీసుకుని రాగిణికి ఫోన్ చేసింది. రాగిణి ఫోన్ తీయగానే, ప్రసాదుకు ఇమ్మంది.

"ప్రసాదు, నువ్వు మచిలీపట్నంలో, విజయవాడలోను అన్ని బ్యాంకుల్లో, లాకర్ 112 వివరాలు చెక్ చేశావు కదా, ఎక్కడన్నా అదే నెంబరుతో వేణు పేరు మీద లాకరు వున్నదా?" అడిగింది.

"ఒక్క నిముషం ఆగు, నా నోట్ బుక్కులో రాసుకున్నాను. చూసి చెబుతాను." అని, పది నిముషాల తర్వాత మళ్ళీ ఫోన్ చేశాడు "లేదు రాగిణీ, ఏ బ్యాంకులోనూ 112 లాకరు వేణు పేరుతో లేదు. అయినా ఎందుకట్లా అడిగావు, చనిపోయిన రాఘవరావు పేరు వేణు అని తెలిసిందా?" అడిగాడు ప్రసాదు.

"మూడొంతులు అయ్యి ఉండాలి. అవునూ, నీ ఫ్రెండు ఎవరో స్టాన్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో ఉన్నారు గదూ?"

"అవును, ప్రకాశరావు అని, అక్కడ కంప్యూటర్ డిపార్టుమెంటులో ప్రొఫెసర్".

"అక్కడ వేణు పేరుతొ, సుమారొక పది సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో, ఎవరైనా పనిచేశారేమో కనుక్కో. అతని పూర్తి పేరు, అంతక్రితం ఏం చేశాడు, మనిషిని గుర్తుపట్టే పుట్టు మచ్చలు లాంటి గుర్తులు ఏవైనా ఉన్నాయా, అక్కడ మానేశాక, ఎక్కడకు వెళ్ళాడు–ఈ

వివరాలు అన్నీ కావాలి. ఎంత తొందరగా వీలైతే అంత తొందరగా తెలుసుకో. ఈ వివరాల కనుక్కునేందుకు నీ సెల్ ఫోను ఉపయోగించకు. నీకు మరొక ఫోనుంటే అది వాడు. నాకు వివరాలు చెప్పేటప్పుడు కూడా నీ ఫోనుతో చెయ్యకు. నా నెంబరుకు చెయ్య వద్దు. ఈ నెంబరు నోట్ చేసుకుని, దీనికి చేసి చెప్పు."

"ఓకే, సాహితీ." ఫోను పెట్టేశాడు ప్రసాదు.

రాత్రి పడుకుని ఆలోచిస్తున్న సాహితికి అకస్మాత్తుగా ఏదో గుర్తుకు వచ్చి, తన అలమరలో ఫైళ్ళు తీసి ఒక పేపర్ కటింగ్ తీసింది. పేపర్లో ఉన్నది ఒకటికి రెండు సార్లు చదివింది.

పొద్దున్నే లేచి, ముషీరాబాదు జైలుకెళ్ళింది. జైలర్ ఆఫీసు కెళ్ళి, తను వచ్చిన పని చెప్పింది. జైలర్ ముత్తయ్య ఆమె చూపించిన కమీషనరు గారి లెటర్ చూసి, ఆమెను ఖైదీల సెల్ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు. సుబ్రహ్మణ్యంను పిలిపించాడు.

సాహితి వైపు చూస్తూ, "ఇతనే మీరు అడిగిన సుబ్రహ్మణ్యం" చూపించి వెళ్ళిపోయాడు.

"మీరు దొడబెట్ట గ్రామ పంచాయితీ సెక్రటరీగా ఉండేవారు కదా!"

"అవును" నిర్లిప్తగా చెప్పాడు.

"చూడండి, ఒక కేసు పరిశోధనలో మీ నుంచీ కొన్ని వివరాలు తెలుసుకోవాలని వచ్చాను. దానికీ, మీ కేసుకీ ఎక్కడో లింకు వుంది. అది తెలిస్తే, మీరు నిర్దోషులుగా బయటపడే అవకాశం వుంది. కనుక, మీరు సందేహించ కుండా నేనడిగే ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పండి".

"నేను ఈ కేసు నుంచీ బయటపడతానన్న ఆశ నాకు లేదు, మేడం. అయినా అడగండి, నాకు తెలిసినంతవరకు చెబుతాను".

"మంటల్లో కాలి చనిపోయిన మీ సర్పంచి పేరు వేణుమాధవే కదా!"

"అవును మేడం"

"ఆయనకు స్నేహితులు ఎవరైనా వున్నారా? మీకు వాళ్ళెవరైనా తెలుసా?"

"ఆయన నాకెన్నడూ తన స్వంత విషయాలు చెప్పలేదు. మొదట్లోనే తను ఒంటరి వాడినని, అనాధాశ్రమంలో పెరిగానని చెప్పారు. అందువల్ల నేనెప్పుడూ ఆయన్ను ఏమీ అడగలేదు".

"అతను స్టాన్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో చేశాడన్నారు. మీరు అతనితో ఎక్కువగా కలిసి తిరిగారు కదా, అతన్నిచూడగానే గుర్తు పట్టేందుకు ఏవైనా గుర్తులూ వుంటే చెప్పగలరా?"

"అవును మేడం, ఆయన ఎం.ఏ., ఏం.ఎస్,సి., పి.హెచ్.డి. చదివారు. స్టాన్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసరుగా పనిచేసారట. ఆయన చాలా మంచి వ్యక్తి మేడం. అన్యాయంగా ఆయన్ను చంపేశారు. మీరు అడుగుతుంటే గుర్తుకు వస్తోంది. ఆయన ఎడమ చేతి మణికట్టు పైన పెద్ద పుట్టుమచ్చ వుంది."

"నిజంగా ఆయన చనిపోయి ఉంటారా?" అడిగింది సాహితి.

"ఆయన నిద్రపోతున్న ఇంటికి గొళ్ళెం పెట్టి తగలబెట్టారు. మంటలు చూసి, నేను పరిగెత్తుకు వెళ్ళాను. ఆయన్ను నేనే చంపానని రాత్రికి రాత్రి నన్ను అరెస్టు చేశారు మేడం."

"సరే, మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి. మిమ్మల్ని విడిపించే భారం నాది. కానీ, మీరు ఏమాత్రం మీ సంతోషాన్ని బయటికి కనిపించనీయ కూడదు . మీ కేసులో పెద్దవాళ్ళెవరో వెనకాల వున్నారు. అందువల్ల, నేను వచ్చిన విషయం కూడా మరెవరికి చెప్పవద్దు. మీ భార్య కానీ, మామ గారు కానీ వచ్చినప్పుడు, వాళ్లతో, వేణుగారి ఫోటో వుంటే, నాకు అర్జెంటుగా ఇమ్మని చెప్పండి. నా ఫోన్ నెంబర్ ఇదిగో" అంటూ నెంబర్ ఇచ్చింది సాహితి.

"అలాగే, మేడం" అంటూ నమస్కారం పెట్టాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

సాహితి జైలర్ దగ్గరకు వెళ్ళి, థాంక్స్ చెప్పి వస్తుండగా, "మీ రొచ్చిన పని అయ్యిందా?" అంటూ అడిగాడు.

"నాకు కావాల్సిన సమాచారం దొరక లేదు. నేను పరిశోధించే కేసుకు ఇతనికి సంబంధం ఉన్నట్లు లేదు" అని చెప్పింది సాహితి.

'ఎవరో మీకోసం వచ్చార'ని పనిమనిషి చెప్పడంతో సాహితి లేచి హాల్లోకి వెళ్ళింది. వచ్చినాయన పంచె, కండువా వేసుకుని పెద్ద మనిషిలా వున్నాడు. "నేను వేణుమాధవ్ పనిచేసిన హైస్కూలు హెడ్ మాస్టరు నమ్మా, నాపేరు సుబ్రహ్మణ్య శర్మ." అన్నాడు నమస్కారం చేస్తూ.

"కూర్చోండి "అంది సాహితి ప్రతి నమస్కారం చేస్తూ.

ఆయన తన లాల్చీ జేబులోంచి ఫోటో తీసి ఇస్తూ, "మీరు వేణు ఫోటో అడిగారట, తీసుకువచ్చాను."

"మీరేమైనా అతన్ని గురించి ఇంకా వివరాలు చెప్పగలరా?" అడిగింది సాహితి.

"అన్నీ మీకు తెలిసినవేనమ్మా. అతను మనిషి చాలా మంచివాడు, నిస్వార్ధ పరుడు. ఆ రోజు వేణు చనిపోలేదమ్మా! ఆ సంఘటన జరిగిన చాలా రోజులకు నాకొక రిజిస్టరు పోస్టులో అతని డైరీ పంపాడమ్మా. అదృష్టవశాత్తు మా స్కూలుకు అప్పుడప్పుడూ రిజిస్టరు పోస్టులు వస్తుంటాయి కనుక, ఎవరికీ అనుమానం రాలేదు. అందులో విషయాలు బయటపెడితే ఎక్కడ నాప్రాణానికి ప్రమాదమోనని ఈ డైరీ జాగ్రత్తగా దాచాల్సి వచ్చింది . మీరు ఈ కేసు పరిశోధిస్తున్నారని తెలిసి, అది మీ కిద్దామని నేను రహస్యంగా వచ్చాను" అన్నాడు.

సాహితి ఆ డైరీ అందుకుంటూ, చెప్పింది.

"చాలా మంచి పని చేశారు. నిజంగా మీకు థాంక్సు చెప్పాలి. మీరు మరో పని కూడా చెయ్యాలి. సుబ్రహ్మణ్యం కేసు ఆలశ్యం చెయ్యకుండా, హైదరాబాదులో మంచి లాయరును చూసి, వెంటనే హైకోర్టు లో అప్పీలు చెయ్యమన్నానని వాళ్ళకు చెప్పండి. నేను అతన్ని బయటకు తెస్తానని మాటిచ్చాను. కానీ, నేను డైరెక్టుగా కేసు టేకప్ చేసేందుకు వీలు లేదు. అతని విడుదలకు కావాల్సిన సాయం చేస్తాను. ఇది మూడో కంటికి తెలియకూడదు జాగ్రత్త!"

శర్మ ఆమెకు నమస్కరించి వెళ్ళిపోయాడు.

సాహితి లోపలికి వచ్చి, వేణు డైరీ తీసుకుని చదివింది.

"నా గురించి కొన్ని వివరాలు చెప్పాల్సిన అవసరం వుంది.

నా పూర్తి పేరు వేణుమాధవ్. నేనొక కంపెనీకి సి.ఈ.ఓ.గా పనిచేశాను. తర్వాత కొన్నీ సంవత్సరాలు కాలిఫోర్నియా యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసరుగా పనిచేసి, మన దేశ పరిస్థితులను కొంతైనా చక్క దిద్దాలనే ఆశయంతో వచ్చేశాను. మన దేశంలో లాగానే, అమెరికాలో బీదరికం వుంది, నిరుద్యోగమూ వుంది. ముఖ్యంగా ఇక్కడ "బ్లాక్సు" అనుభవిస్తున్న బాధలు చెప్పలేనన్ని. కుల, మత రాజకీయాలతో కుళ్ళిపోయిన మన దేశ యూనివర్సిటీలు నన్ను గుర్తించకపోయినా, అమెరికా నన్ను ఆదరించింది. ఇక్కడ యూనివర్సిటిలు నన్నొక మనిషిగా, ఒక ప్రొఫెసరుగా నిలబెట్టాయి. అందువల్ల, నేను సంపాదించిన ఆస్తిలో కొంత ఇక్కడి "బ్లాక్సు" అభివృద్ధికోసం ఒక ట్రస్టుకు రాసేశాను. అయితే, ఇండియాలో పరిస్థితులు నేననుకున్న దానికన్నా అధ్వాన్నంగా ఉన్నయని ఇక్కడికి వచ్చాక నాకర్థం అయ్యింది.

మా పూర్వీకుల ఊరు దొడబెట్ట గ్రామానికి వచ్చాను. ఊరికి సరైన రోడ్డు లేదు. స్కూల్ ఉందన్న మాటే కానీ, గోడలన్నీ నల్లబారి, ఎప్పుడు పడిపోతాయో అన్నట్లున్నాయి. తరగతి గదులు ఏనాడు వెల్ల వేయించినట్లు లేదు. ఆడపిల్లలకు విడిగా బాత్రూముల మాట అటుంచి, అసలు స్కూలు మొత్తానికి ఒక్కటే బాత్రూము. ఫ్రీగా చదువు చెబుతానని స్కూల్ హెడ్ మాస్టరు గారిని ఒప్పించి, స్కూలు పిల్లలకు జనరల్ నాలెడ్జితో పాటు, మోరల్ సైన్సు, అవసరమైన లెక్కల్లాంటి సబ్జెక్టులలో వాళ్ల సందేహాలకు ప్రైవేటు క్లాసులు తీసుకుని చెప్పడం లాంటివి మొదలుపెట్టాను. సర్పంచ్ గారి అబ్బాయి మంచి మార్కులతో ఎస్.ఎస్.సి. పాసవడంతో, ఆయనకు నాపై గురి కుదిరింది. నెమ్మదిగా ఆయనతో స్నేహం పెంచుకుని, పంచాయితీ నిధులతో గ్రామానికి రోడ్డు, స్కూలులో మరో రెండు బాత్రూములు కట్టించాను. ఈ లోగా అసెంబ్లీ ఎన్నికలొచ్చాయి. సర్పంచ్ సుదర్శన్ గారిని అధికార పార్టీ, ఏం.ఎల్.ఏ. అభ్యర్థిగా నిలబెట్టింది. ఎన్నికల సమయంలో నేను ఆయన తరపున బాగా ప్రచారం చేశాను. గెలిచిన తర్వాత, ఆయనలో చాలా మార్పు వచ్చింది. నాతో మాట్లాడటమే తగ్గిపోయింది. స్కూల్లో ఆరో తరగతి గది గోడ, వానలకు నాని, పడిపోయింది. ఆ గోడ కట్టించేందుకు నేను ఆయనతో ఎన్ని సార్లు మొర పెట్టుకున్నా, ఫలితం లేక పోయింది. నేను స్వంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టి గోడ కట్టించాను. రాబోయే ఎన్నికల్లో, తన పదవికి నేను పోటీ వస్తానేమోనన్న భయం ఆయనకు మొదలైంది. అసలు నాపై హత్యాప్రయత్నం కూడా అందుకే చేయించాడు.

నేను ఏనాడు తనకి అపకారం తలపెట్టలేదు. పదవులపై నాకు అసలు ఆసక్తి లేదని అనేక సార్లు స్పష్టం చేశాను. ఎం.ఎల్.ఏ. గారి అనుయాయులు, దీపావళి నాడు నేను ఇంట్లో పడుకుని ఉండగా, ఇంటికి నిప్పు పెట్టారు. అదృష్టవశాత్తు, నేను చదువు చెప్పిన ఎం.ఎల్.ఏ. గారి కొడుకే, చివరి నిమిషంలో నా ఇంటి వెనక వైపు వచ్చి, అర్జెంటుగా నా సూట్ కేసు తీసుకోమని, నన్ను మోటార్ సైకిల్ పై ఊరి అవతల దింపేశాడు. విషయం అతను చెప్పేదాకా నాకు అర్థం కాలేదు. అప్పటికే దూరంగా ఇల్లు కాలిపోతున్నట్టు పొగలూ, మంటలూ కనిపించాయి. ఆ పరిస్థితుల్లో ఏం చెయ్యలేక, బస్సెక్కి ఊరు వదిలి వెళ్ళిపోయాను. పాపం, రోజూ నాకు తోడుగా పడుకునే నా శిష్యుడు భాషా ఆ రోజు మంటలలో కాలి, మసి అయిపోయాడు. అతని కుటుంబం రెక్కాడితేగాని డొక్కాడని వాళ్ళు. అతని తల్లిదండ్రులు ఇక్కడ బతకలేక, కూలీ పనికోసం హైదరాబాదు వలస వెళ్ళిపోయారు. శత్రువులు నేను ఇంటి నుంచీ బయటకు రహస్యంగా వెళ్ళిపోవడం చూడలేదు. నేను చనిపోయానని ఆ నేరం మా పంచాయితీ సెక్రటరీ సుబ్రహ్మణ్యంపై తోసి, కేసు పెట్టినట్లు పేపరులో చూశాను. మరోపక్క అటు సదానందం మరణం ప్రమాదవశాత్తు జరిగింది కాదేమోనని నా అనుమానం. మేమిద్దరం ఒంటరి వాళ్ళం అవడం వల్ల, ఇండస్ట్రీ అమ్మేసిన మొత్తంలో మా వాటా కూడా తామే తీసుకోవాలని, మిగిలిన ఇద్దరు పార్టనర్సులో ఆశ మొదలైందని నా అనుమానం.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments